

Poul Dam (SF):

Jeg mener ikke, det er det rette tidspunkt at indlede en større debat om narkotika-behandling og alle de problemer, der hænger sammen med det. Men jeg skal da gerne for god ordens skyld understrege ligesom de tidligere ordførere, at jeg ikke kan lide narkotika.

Forslaget om at forhøje strafferammen mener jeg vi kan gå ind for med en meget klar understregning af, at der hermed ikke er tilsigtet en forhøjelse af strafudmålingen i alle de sager, som hidtil er blevet bedømt til mindre end 6 års fængsel. Den hidtidige retspraksis forekommer mig rigtig, men der er utvivlsomt meget alvorlige sager, først og fremmest med internationale forbindelser, og sager, der er knyttet til anden kombineret kriminalitet, hvor der er brug for en forhøjet strafferamme.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om disse sager skal kunne behandles som domsmandssager, mener jeg, at argumentationen er overbevisende. Sagerne er af en sådan art, at de meget vel egner sig til domsmandssager, men er lidet egnede til at være nævningesager.

Vi kan altså tilsige velvillig behandling i udvalget og formodentlig også vedtagelse til sin tid.

Bracher (KrF):

Det foreliggende forslag sætter maksimumstraffen for forhandling af farlige og skadelige stoffer op til 10 års fængsel, og det er en alvorlig forøgelse i forhold til den nugældende lov, men vi betragter det også som en alvorlig forbrydelse at overtræde forbudet mod indførelse og salg af hash. Utallige unge mennesker er bukket under for denne vor tids alvorlige svøbe; mange har mistet livet, og endnu flere er invalideret for livstid.

Når vi helt og fuldt vil gå ind for gennemførelse af lovforslaget, så er det ikke på grund af hævnthirst over for de mennesker, denne straf kan ramme. Vi ønsker, at den aldrig må blive brugt, og bliver den brugt, må det være over for personer, der har sat alle menneskelige hensyn til side og udelukkende af pengebegær har været årsag til andres ulykke. Men vi håber, at strafferammen vil have en præventiv virkning, selv om det er skrupelløse personer, der er tale om.

Der er personer, man ikke kan have medlidenhed med. Det er de egentlige bagmænd, som tilsyneladende kan leve et pænt liv, måske i velstand, uden at gøre en nyttig indsats i samfundet, men som finansierer importen og salget af narkotika, som sender andre ud for at købe det, som opretter og leder pornoforretninger og finansierer prostitutionen. Der var et interview forleden dag i en avis med en sådan mand. Selv opvokset på Vesterbro levede han nu et pænt og borgerligt liv sammen med sin familie langt borte fra pornosvineriet på Vesterbro, men dér havde han forretninger, som gav ham en god fortjeneste ved udnyttelse af menneskets laveste instinkter. Sådan sidder de rundt omkring og er næsten urørlige, mens deres håndlangere ofte kommer i vanskeligheder.

Vi har medlidenhed med disse mennesker, som lader sig overtale til at rejse ud for at hente narkotika og somme tider kommer galt af sted. Det er ikke en maksimumstraf på blot 10 år, der rammer dem ude i verden — vi har set flere eksempler på det — men på grund af chancen for let tjente penge og måske finansieret af pengemænd hjemmefra kommer de i deres naivitet ud i ulykke. Det er vort håb, at en forhøjet maksimumstraf herhjemme kan have en præventiv virkning på sådanne mennesker, så færre tager chancen.

Kristeligt folkeparti vil sætte ind på at komme ondt til livs, det onde, som ødelægger så meget i vor tids ungdom. Derfor går vi ind for forslaget, først og fremmest i håb om, at det har en præventiv virkning, men også i bevidstheden om, at mennesker, som virkelig har forbrudt sig til skade for andre, må tage følgerne af deres forbrydelse. Det er så at håbe, at de gennem idømmelse af en straf kan komme til besindelse og komme ind på en anden og bedre levevej.

Vi mener også, det er en naturlig ting, at vore regler nu kommer i overensstemmelse med reglerne i vore nabolande, ikke mindst de nordiske lande.

Vi vil i udvalget se på, hvordan det ligger med hensyn til nævningesager, og i øvrigt tilsiger vi lovforslaget en velvillig behandling.

Til hr. Tastesen vil jeg lige sige dette, at når vi har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, så er det jo ikke for at straffe,